

Презентація Національної стратегії розвитку «Україна-2015» у м.Вінниця Дайджест виступів

17 липня 2008 року

Мазур Ю.М., генеральний директор Вінницького заводу «Кристал».

Мета Стратегії – об'єднати суспільство, і зробити це треба правильно.

Що вже казати про регіони, коли, як ми бачимо по ТБ чи в Інтернеті, в Києві йде постійна війна. Прийшов час об'єднатися елітам, сісти за один стіл і сказати: «В нас є ціль – Україна понад усе». А вже потім – решта питань: мова, церква, костьол, синагога...

Друге. Нам пора завершувати приватизацію, у тому числі – приватизацію землі с/г призначення. Третє. Треба говорити відверто: ми ще, на превеликий жаль, бідна держава. У сільській місцевості менш ніж у 1% населення є вода та каналізація. Головне ж – примирення суспільства, це – стартова умова для розвитку.

Семиноженко В.П., голова «Українського форуму»

Будапештський меморандум – це шлях до нової системи безпеки. УФ виступає з пропозицією ввести мораторій НП питання, які сьогодні розколюють Україну.

Харьков В.І., генеральний директор ТОВ «АгронаФрут-Україна»

За 12 років ми створили ринок соків в Україні, ринок дитячого харчування, йогуртів. Сьогодні за нашими технологіями люди їдуть з Заходу! Тобто все не є так погано! Але, безперечно, треба навести лад у державі та, як казав мій колега Мазур, повернутися до землі, адже с/г потенціал України – найважливіший. Сьогодні фермерам дають кредити під 28% - чи можуть вони вижити?

Опиралися треба як на інновації, так і на людей. Без людей нічого зробити неможливо.

Ми не повинні стратегію розвитку області змінювати кожного тижня, бо там, в Києві, політики чергове побилися, й порядок денний віднині інший.

Семиноженко В.П., голова «Українського форуму»

Не бачу протиріччя між нами. Дійсно, інновації в Україні є, але системно не розвиваються передові уклади, бо держава не надає для цього жодних стимулів. На модернізацію ви мусите викладати частину прибутку. А при 28% виплат по кредитах, які ви згадали, це просто неможливо!

Чалий О.О., член Ради «Українського форуму»

Марно чекати «милості» від Києва. Без вас ніхто не розвиватиме громадянське суспільство та політику. З чим я не згодний. Прості люди вже наїлися великими ідеями, національними інтересами тощо. Людина їде, скажімо, до Польщі й бачить, що там живуть краще. І їй плювати, чи є в Польщі національний бізнес або він у комусь «розчинився». Суспільство в нас все ще популістичне. Отже треба виходити із того, чого хоче простий українець. А він хоче краще жити, і йому все одне – за рахунок чого. Ключовим елементом має стати ідея покращення життя та зменшення розриву між багатими та бідними українцями.

Друге. Ми хотіли би розчинитися в ЄС та НАТО, але нас туди не беруть. Україна опинилася між двома системами – російською та європейською. І в Росії, і в Європі

триває боротьба за Україну. Наше приєднання до однієї з цих сторін міняє реальний геополітичний баланс. До 2020 року у нас немає шансів стати членами ЄС. Тому на ці 20-25 років нам потрібна стратегія країни, яка живе між двома геополітичними та гео економічними системами. Ми - єдина країна, яка опинилася в такій ситуації. Наш, образно кажучи, прибуток – це прибуток від синергії двох систем. Нам потрібно зробити дві речі. Перше – менш бюрократизовану систему, ніж в ЄС. Тоді к нам прийде західний бізнес. Треба зробити «слабкий оффшор».

Як це було в Ірландії, треба визначити п'ять-шість орієнтирів, які би об'єднали політичну еліту. І жорстко їх дотримуватися. Подібним консолідатором може виступити саме УФ, який не претендує на те, щоби бути партією.

Проблема сьогодні в тому, що правляча еліта нелегітимна, вона дуже відірвалася від народу. Їй повернути їй легітимність може тільки самий народ шляхом референдумів. Не можемо про щось домовитися? Давайте запитємо народ!

Сварки «у верхах» не припиняться доти, доки не завершиться приватизація.

Зараз нам дуже потрібний «Український форум», бо він – єдина площадка, де еліти можуть сформуувати консенсус.

Продовольча криза – шанс для України, але треба скоріше вирішувати, що нам зробити з с/г ресурсами.

Леонтьєв В.О., проректор з навчальної роботи Вінницького технічного університету

Програма серйозна, але як її донести до народу?

Головне, щоб держава вкладала гроші в освіту, без цього не буде ніякого інноваційного розвитку.

Крючков Г.К., член Ради «Українського форуму»

Найбільше занепокоєння дійсно викликає безлад на найвищих управлінських щаблях. Як може влада піти у відпустку, не вирішивши питання про бюджет? Але суспільство і це сприйняло нормально.

Настав час, щоб регіони потужно і авторитетно заявили про себе, виступили з вимогою, аби Центр припинив чвари та почав працювати належним чином.

Головне – реорганізувати владу на місцях, адже на центральному рівні було впроваджено парламентсько-президентську систему, а на місцевому – вона залишилася президентською.

Зінько Ю.А., директор Інституту історії і права Вінницького державного педагогічного університету ім. Михайла Коцюбинського

В основі всього – людина. Людина освічена, яка будуватиме наше майбутнє. Тому найважливіша реформа – освітня. Чому бояться реформ? Бо стара система буде зруйнована, але чи буде збудована нова, краща? Як жартують наші професори з приводу Болонського процесу в Україні, «скільки ми вже реформ пережили – й цю переживемо!»

Плюс не можна діяти «похапцем», як, наприклад, з незалежним тестуванням, що його впровадили за кілька місяців.

Сьогодні треба давати ті знання, які будуть потрібні принаймні через 10 років. Необхідні системні реформи, які б працювали на результат.

Семиноженко В.П., голова «Українського форуму»

Ціль – якість освіти, а не реформи заради реформ, як це робиться в нас (Болонський процес, дванадцятибальна оцінка). Поки що ми «інвестуємо» нашими студентами в економіку інших країн.

Єфименко Т.І., заступник голови «Українського форуму»

У державній стратегії мають бути присутніми індикатори фінансової безпеки. Перш за все – це інфляція. Як ми реагуємо на кризу долара в нашій країні? Фінансова заходи неефективні. Ми повинні мати «холодні голови» й відійти від політики на тому просторі, який стосується фінансової безпеки.

Шестопалюк О.В., ректор Вінницького державного педагогічного університету ім. Михайла Коцюбинського

Щось треба робити, ми вже нікому не віримо. Сьогодні брехня стає нормою поведінки. Президент каже, що прем'єр краде, прем'єр каже, що президент краде... Кожний прем'єр попередника називає злодієм... На політиків надіятися не можна! Справжніх лідерів повинен виштовхувати народ.

Є така приказка: «чим більше молока, тим кращою буде сметана». Тож давайте частіше зустрічатися, й тоді в Україні буде найкраща сметана.

Олійник Б.І., член Ради «Українського форуму»

Із 450 депутатів десь 20 думають про Україну. Решта – думають як би використати країну.

Ми живемо «з коліс», й слава Богу, що є люди, які щось планують!

Домбровський О.Г., голова обласної державної адміністрації

Україна – це не тільки Київ чи Печерські пагорби. Тож коли ми говоримо про стратегію, ми повинні мати на увазі не стільки консенсус 450 депутатів, а насамперед «пересічних громадян».

У нас є «точки зростання» - найсучасніші технології та підприємства. В Україні, я певний, все ще найкраща в Європі вища освіта. Як тільки держава запровадила більш-менш прозорі правила для аграрного бізнесу, ми на Вінниччині створили десятки підприємств, за які не соромно на Заході. Європейці переймають в нас досвід! Ми маємо шанси біти сильними і повинні бути оптимістами.

Ми находимося на непростому перехідному етапі – від пострадянської до ринкової системи. Отже треба виробити комплексні завдання та сформувати загальні цілі. Інакше сильні держави будуть продовжувати вирішувати власні проблеми за наш рахунок.

Наша стратегія має бути стратегією розвитку, а не популізму чи «проїдання». Потрібно провести бюджетну, фіскальну, адміністративну реформи, щоб забезпечити розвиток «знизу», з рівня простого села або маленького містечка.

Нашій державі потрібно повертатися до планування – це є і в Китаї, і в Європі. Наприклад, планувати базові макроекономічні показники на трирічний термін й, обов'язково, вивести проблему виборів за межі цих трьох років. Нам потрібні стабільні правила гри хоча б на середньо термінову перспективу. Правила можуть бути навіть поганим, але це все одне краще ніж відсутність будь-яких правил або їх зміна у постійному режимі.

У перехідний період в країні має бути сильна президентська влада. Плюс потрібні відкриті списки.